

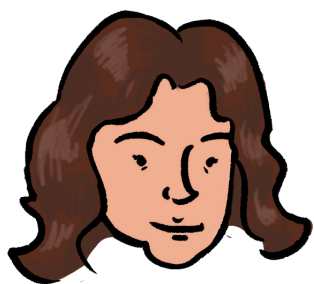
PRESTIŽNÍ

STUDENT

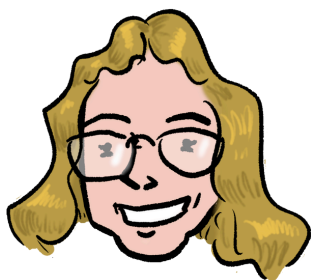
FILM

7. 3. 2025

ČLENOVÉ REDAKCE

**PÁJA
CHALUPOVÁ**
4.B

**ANIČKA
VERNEROVÁ**
4.B

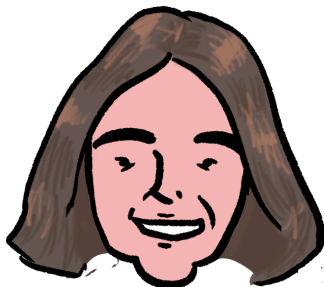
**ELIŠKA
DOLEŽÍLKOVÁ**
3.B

**MAJDA
MAJNEROVÁ**
3.B

**KRISTÝNA
SIEGLOVÁ**
3.B

**MAJDA
KOZLOVÁ**
3.B

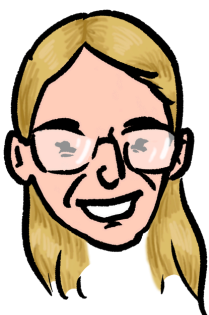
**ŠIMON
ROSKOVEC**
3.D

**EVI
VACKOVÁ**
4.B

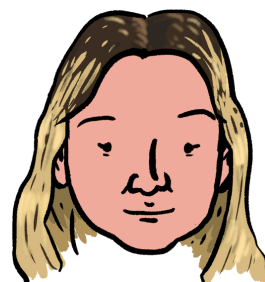
**MAREK
BARBUŠ**
4.B

**MAJDA
SODOMKOVÁ**
2.C

**JONÁŠ
HRMO**
2.B

**PÁŤA
ALBERTOVÁ**
2.B

**THEO
DIAN**
3.A

**JOHANKA
KRACÍKOVÁ**
2.B

**VOJTA
VERNER**
1.D

**MARKÉT
KUBÁČOVÁ**
1.D

OBSAH

GRAFIKA

Pavla Chalupová

Majda Kozlová

Páťa Albertová

Jonáš Hrno

Markéta Kubáčová

Theo Dian

ILUSTRACE

Šimon Roskovec

KOREKTURA

Anička Vernerová

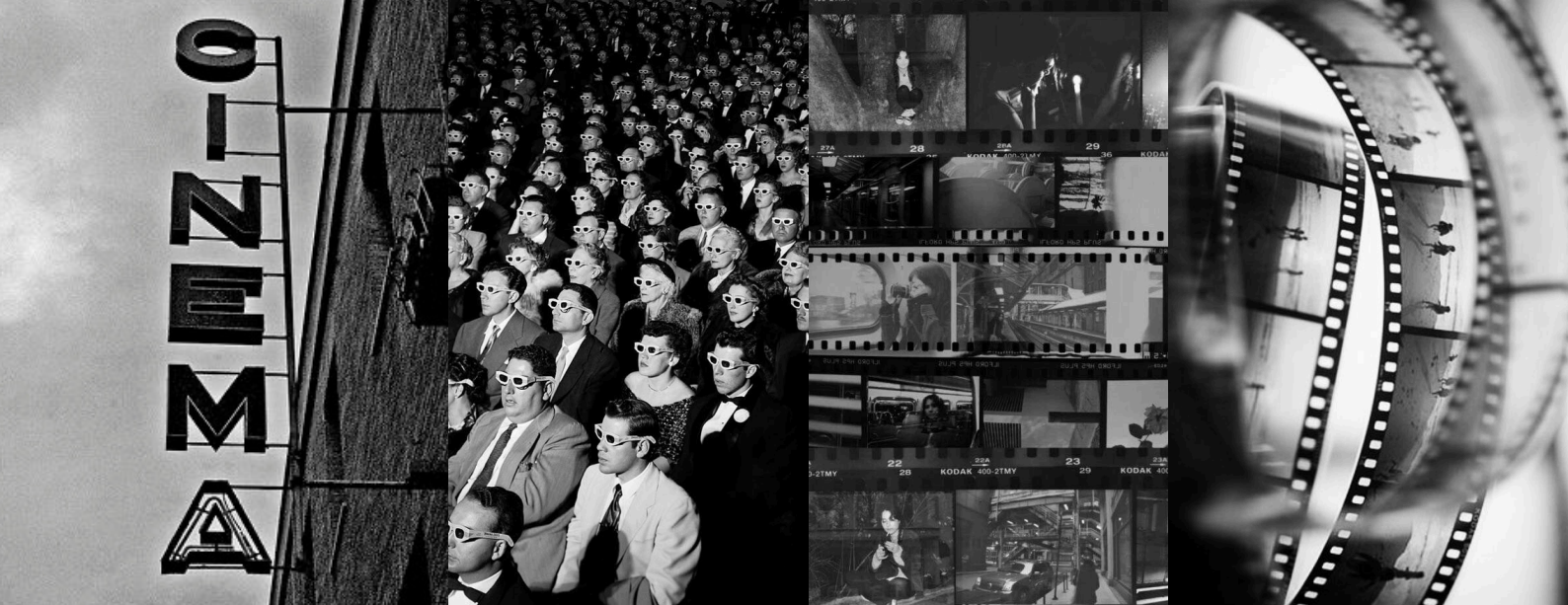
Majda Majnerová

TITULNÍ STRANA

Šimon Roskovec

Evi Vacková

Úvodník	3
Bollywood	4
AI ve filmovém průmyslu	5
Další generaci	6
Lvi, medvědi, rytíři nebo glóby?	7
Křížovka	9
Karamelový popcorn	10
Film jako volitelný předmět ve Francii	11
(Nejen) ženy se vrací z Parlamentu naštvanější, než když tam vstoupily	13
Slam Poetry: Umění slova a emocí	14

Všechno jednou musí skončit a tímto měsícem končím i já, a to v čestné pozici šéfredaktorky Prestižního studenta. Poslední dva roky mé funkce utekly rychleji, než jsem čekala, a po osmnácti číslech se štafeta opět předává dál. Nechtěla bych ve svém posledním úvodníku nikoho unudit k smrti svým nostalgickým vzpomínáním, a proto si své dojemné zážitky raději nechám pro sebe.

Prestižní student se za ty dva roky neskutečně posunul, vyvinul a v určitých aspektech změnil. Naše úspěchy odráží především zájem vás čtenářů, kterého si moc vážíme a doufáme, že vás budeme bavit přinejmenším další dva roky.

Vedoucí pozice není vždycky sranda, ale rozhodně si myslím, že za to stála, nebyla jsem na to totiž nikdy sama. Velkou pomocí byl a stále je legenda Arabské, můj předchůdce a dobrý kamarád Jakub Mejzr, bez kterého bychom tu nejen já, ale i celý časopis vůbec nebyly. Dalšími, kteří nejen mně, ale často i celé redakci práci usnadňovali, pomáhali a snad i nadále budou, jsou profesoři Michaela Boháčová, Daniela Petříčková, Jakub Žytek a Lenka Dvořáková, kterým bych ráda za vše, co pro nás dělají srdečně poděkovala. Samozřejmě

nemohu opomenout i naše vedení a svatou trojici Zdeňku Hamhalterovou, Marka Langa a Kateřinu Mrštinovou, díky kterým můžeme fungovat a jejich podpora je pro nás velmi důležitá. Mohla bych ve své děkovné řeči pokračovat dalšími jmény, ale jmenný seznam našich podporovatelů rozhodně není nutný.

Od příštího měsíce předávám symbolické žezlo a vzdávám se nadvlády nad nejsilnějším médiem Arabské. V dubnu se do čela časopisu postaví Páťa Albertová, které přeji hodně štěstí a pevné nervy.

Dost už bylo formalit a nostalgie, vraťme se do přítomnosti – k příležitosti březnového udílení Oscarů jsme se rozhodli věnovat tento měsíc filmu. Jako vždy jsme se někteří od tématu trochu odklonili a kromě článku o významných filmových cenách nebo použití AI v filmovém průmyslu se dočtete i o Slam Poetry nebo ženách v české politice.

Milé čtenářky a milí čtenáři
příjemné čtení Vám naposledy přeje
šéfredaktorka Pavla Chalupová

Šéfredaktorka

BOLLYWOOD

Bollywood: velký filmový průmysl, který je v západním světě známý hlavně pro svou jedinečnost.

Filmy z Bollywoodu mají mnoho jedinečných prvků – jedním z nich jsou opravdu častá a komplexní taneční/hudební čísla. Když říkám častá, tak to myslím přesně tak – většina takových filmů má až 6 hudebních scén a jedna z nejdelších má zhruba 15 minut. Hudební čísla prolínají většinu dějových linií někdy i v moment, kdy to doopravdy nečekáte: jako po únosu dítěte.

Už jsem nakousla zápletky, které připomínají romantické telenovely. Jejich témata bývají velmi dramatická, ale hlavně plná lásky, ať už jakkoli komplikované.

V jednom takovém filmu, *Statečné srdce získá nevěstu*, je zápleтка následující: mladý vtipálek Raj a přísně vychovávaná Simran žijí v Londýně. Otec Simran domluví sňatek v rodné Indii, z čehož se Simran podaří na chvíli vyváznout společnou dovolenou s kamarádkami v Evropě, kde opět naráží na Raje, který jí působí kdejaké trable; prostě mají tu společnou chemii. Simran se do Raje zamiluje a svěří se s tím své matce, která ji poplašená odveze do Indie za jejím snoubencem. Raj se však nenechá odbýt a vyráží za Simran do Indie... No nezní to jako sen?

Tato romantická komedie trvá přes tři hodiny a dokonce má i hodnocení na ČSFD. Ačkoli je samotný film celkově hodnocen 77 %, stále máme připomínky od *hodnotitelů*. Cituji: „Za mnohem závažnější prohřešek v boji proti všem možným kýčům bych označila tento jako SUPERKÝČ!“ No jsou tam pestré názory.

Snad bych nemohla zmínit Bollywood bez všech speciálních efektů. Každá pořádná dramatická scéna musí být proložena zpomaleným záběrem nebo dokonce opakovaným záběrem a dramatickou hudbou. Nešetří se ani na jiných vizuálních efektech jako CGI býk, tygr nebo létající hrdina. To samo o sobě nezní špatně, dokud se sami nepřesvědčíte.

Filmy z Bollywoodu mohou být někdy vtipné, nechci je úplně odsuzovat. Přeci jen je indická kultura velmi odlišná a na jejím základě jsou tyto filmy točené. Proto možná taneční čísla a romantické zápletky dávají smysl.

Patricia Albertová

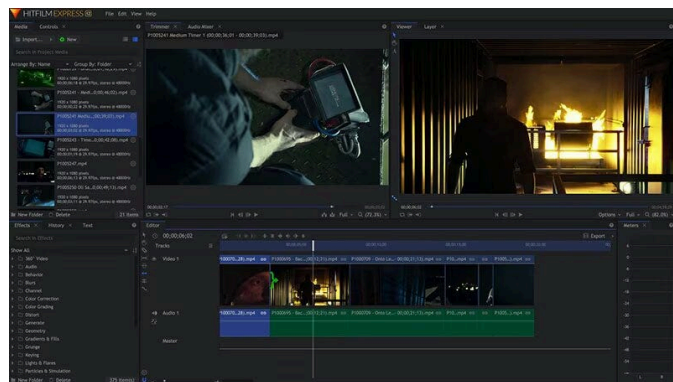
AI VE FILMOVÉM PRŮMYSLU

Umělá inteligence vstoupila už do většiny odvětví lidského působení a my sami ji používáme na téměř každý den. Je to úžasná věc. Dokáže během několika sekund napsat odborný text, který ještě podloží zdroji – práci, kterou bychom dělali několik hodin. Dokáže vygenerovat obrázek, který zrovna potřebujeme. Zvládne vygenerovat i proslov na sebe sama. Není to všechno úžasné? Bezpochyby ano, ale už nyní začínají vyvstávat otázky. Když všechno bude dělat umělá inteligence, co bude s lidmi, jejichž práci nahradí? A ve filmovém průmyslu je tato otázka velmi žhavá.

Zkusili jste někdy psát scénář? Pokud ano, ať už k nějakému videu nebo divadelní scéně, tak víte, že to není jednoduchá záležitost a pokud má být scénář filmu opravdu dobrý, je třeba na něm strávit hodiny času. A co kdyby za vás všechnu tuhle práci udělala umělá inteligence? Během chvilky máte scénář, který by někdo jiný musel dělat i několik týdnů, měsíců či déle (podle toho, k čemu ten scénář bude). Je pravda, že AI se stále učí a mnoho scénářů od ní obsahuje zvláštní prvky, které absolutně nesouvisí z příběhem, ale i tyto nedostatky se rapidně zlepšují.

Velké obavy panují také ohledně nahrazování herců, protože jak víme, AI dokáže velmi dobře napodobovat různé věci, včetně lidí. Toho také využívá řada dezinformátorů a je v dnešní době už velmi obtížné rozlišit pravé video od falešného. Umělá inteligence také pomáhá s filmovými efekty a dost často dokáže jednotlivé efekty napodobit mnohem realističtěji než sami grafikové a má to mnohem rychleji hotové.

Jestli se v budoucnu budou všechny filmy vytvářet jen pomocí umělé inteligence a na výrobě celého filmu se bude podílet jen úzký počet lidí, nebo se nakonec AI ukáže jako nevěrohodná a vyjde najevo, že lidský prvek je nenahraditelný, to zjistíme až časem, ale zatím se můžeme stále dívat na živé herce, kteří hrají podle člověkem napsaného scénáře.

Jonáš Hrmo

DALŠÍ GENERACI

Čtyři roky jsou krátká doba. Jakožto studentka čtvrtého ročníku jsem na vlastní kůži pocítila, jak rychle může těch 1460 dní protéct mezi prsty. I když se většina týdnů zdá nekonečná, měsíce se střídají rychleji než mrknutí oka. Koncem tohoto roku z Arabské opět odejde 150 absolventů, kteří nejen zvládli čtyři roky studia, ale mnoho z nich věnovalo svůj volný čas aktivitám, které dávají naší škole duši a dělají z ní místo, které je víc než jen instituce k předání informací.

Ať už se jedná o náš časopis, školní sbor, drama club nebo projekt Social Arabská. My všichni potřebujeme někoho nového, kdo převeze náš „odkaz“ a udrží tradici, ať už desítky let starou nebo jen, jako v našem případě, čtyřletý projekt, který snad jednoho dne také oslaví svou první desítku. To se ale nestane, pokud se do těchto mimoškolně školních aktivit nebudou zapojovat noví studenti.

Naše škola nepatří mezi ty nejlehčí. Probdělé noci plné nedodělaných úkolů a nespočtu stránek látky si prožil každý jeden z nás. Přidávat si k hromadě práce práci další nezní jako ten nejlepší nápad. Studium ale není pouze o dobrých známkách a vědomostech. Jak tvrdí mnoho našich předchůdců „střední je jedno z nejlepších období“, ať už to tak někdy nevypadá, když meleme z posledního.

Jedna z věcí, které nám studium na Arabské trošičku, usnadňují jsou právě všechny tyto aktivity studentů, kteří jsou nejen ochotni je dělat, ale dělají je se zápallem a radostí. Tvoří tím nejen pro sebe, ale i pro zbytek svých spolužáků komunitu a prostor, ve kterém se

navzájem poznáváme, potkáváme, můžeme vydechnout, navzájem se podpořit postěžovat si a sdílet společné problémy, kterých máme víc než dost.

Kdo nikdy nenavštívil jediný Arabský Páteček, popřípadě předchůdkyni GA Night, neviděl jediné představení English Drama clubu, nečetl jediné číslo Prestižního studenta nebo vynechal zahradní slavnost? Tohle všechno a mnohem víc jsou akce, které tvoří studenti pro studenty a bez kterých by naše gymnázium byla pouze budova plná studentů a profesorů bez duše.

Na Arabské studenti vytvářejí tradice, o které by byla velká škoda přijít. K jejich pokračování jste potřeba vy. Každý jeden z vás, kdo se jich účastní, je důležitou součástí k jejich realizaci. Není ale možné účastnit se jich pouze pasivně, jsou potřeba ti, kteří se na tomhle studentském životě podílejí z druhé strany barikády. Vynaloží svůj čas energii a dost často i nervy a něco vytvoří. Jakožto člen této aktivní strany studentů již čtvrtým rokem, si myslím že mám k tomuto tématu co říct. Ne vždy je to lehké, ne vždy je to sranda a někdy toho je hodně, ale v poměru toho jak málo mi mé aktivity „vzaly“, mi toho daly mnohonásobně víc.

Ani netušíte, kolik skvělých lidí chodí do třídy jen o ročník níž či výš nebo sedí jen dvě lavice za vámi. Členství v redakci mi dalo jedny z nejhezčích přátelství, které jsem na téhle škole našla, poznala jsem lidi, se kterými bych jinak za celé čtyři roky nepromluvila. Nejen mezi studenty, ale i mezi profesory jsem objevila skvělé osobnosti, se kterými jsem díky časopisu mohla poznat blíže. Často se za přísnou tvář u tabule skrývá zábavná osoba plná inspirace.

Tohle nemá být propagace ani nábor do naší redakce; spíše upozornění pro mladší studenty, které tu ještě nějaký čas čeká, uteče to rychle a pokud chcete něco zkusit, zkuste to.

Všechny tyto skupiny skvělých lidí potřebují další nové členy, kteří budu pokračovat v jejich práci. Nikdy nevíte, co vás začne bavit a co si z čeho odnesete, ať už to mohou být skvělí kama-

rádi, zkušenosti nebo jen příhoda, z které bude skvělý příběh k pivu. Arabská potřebuje další aktivní studenty a i když to někdy vypadá, že vaše práce je přehlížená či nedocenená, vaši spolužáci ji oceňují celou dobu a někdy si to ani neuvědomují.

Pavla Chalupová

LVI, MEDVĚDI, RYTÍŘI NEBO GLÓBY?

Každý z nás si občas chce po náročném a vysilujícím dni stráveném na našem prestižním gymnáziu večer odpočinout u kvalitního kinematografického snímku. Vybrat dobrý film, který se bude líbit třeba i rodině či přátelům, může pro někoho představovat nadlidský úkol. V extrémních případech vybírání zabere více času než samotný snímek. V tu chvíli mohou pomoci třeba známe filmové ceny, jejichž přehled vám právě teď nabízím.

Jako první nás určitě napadnou Oscaři. Světově se považuje za jedno z nejprestižnějších filmových ocenění. Výhercům se předává soška z cínu a zlata znázorňující rytíře stojícího na filmovém kotouči, jak drží křižácký meč (tím má chránit kvalitu filmového průmyslu). Jménu Oscar údajně vděčí jedné z počátečních členek filmové Akademie, která před ostatními členy vtipkovala o tom, že zlatá soška vypadá jako její strýc Oscar.

Vyhlášení letošního 97. ročníku proběhlo 3. března. Oscara za nejlepší film získala temná romance *Anora* pojednávající o vztahu prostitutky a rozmazleného synka ruských milionářů.

Oscarové nominace každoročně vyprovokují bouřlivé reakce, jako například letošní *Emilia Pérez*, francouzský muzikál kombinující témata mexického drogového průmyslu a změny pohlaví. Mexiko je však v muzikálu velmi stereotypně zobrazeno jako země definována drogami; kvůli tomuto skandálu byly nakonec filmu ze 13 nominací uděleny jen 2 sošky. Oscara si odnesla také *Duna: Část druhá*, *Konkláve*, *Wicked*, *Substance*, *Brutalista* a další.

Z amerických cen zmiňme i Golden Globe Award, udělovanou Asociací zahraničních novinářů v Hollywoodu. Za minulý rok se na vítězných příchách umístily filmy *Brutalista*, *Emilia Pérez* a *Kočíci odysea* (anglicky *Flow*).

Od roku 1988 se na našem světě předávají Evropské filmové ceny, kterým se často přezdívá „evropští Osaři“. Toto ocenění neslo do roku 1997 název Ceny Felix.

Z každoročních 40 nominovaných filmů se vybere jeden vítěz kategorie nejlepší film; například za rok 2023 byl vybrán francouzský thriller *Anatomie pádu*, za minulý rok už zmíněná *Emilia Pérez*. Novinkou se v roce 2024 staly dvě nové kategorie: dokument a animovaný snímek (do té byl nominován i český animovaný film *Život k sežrání* režisérky Kristiny Dufkové).

Benátský filmový festival se na ostrově Lido koná každoročně už od roku 1932 a je součástí benátského bienále (přehlídka současného umění pořádaná každý lichý rok). Mezi jeho hlavní ceny patří Zlatý lev (udílen nejlepšímu filmu) a Coppa Volpi (udílena nejlepšímu herci a nejlepší herečce). Zlatého lva 2024 vyhrál *Vedlejší pokoj* režiséra Pedra Almodóvara.

Berlínský filmový festival nebo také Berlinale je nejnavštěvovanější filmový festival světa. Ten pro změnu uděluje Zlatého medvěda (symbol Berlína). Na letošním únorovém předávání ho získalo norské intimní queer drama *Drømmer* (Sny). Dále se uděluje Velká cena poroty, jejímž letošním výhercem je brazilský snímek *O último azul* (Modrá trasa). Předávají se i Stříbrní medvědi.

Další proslulou filmovou cenou je francouzský César udělovaný filmům výhradně francouzské produkce. Svůj název nese podle sochaře Césara, který pro cenu navrhl výherní bronzovou sošku imitující zmačkaný kovový šrot. Za rok 2024 hlavní kategorii vyhrála rovněž zmíněná *Anatomie pádu*.

Každý ale asi spíš slyšel o Filmovém festivalu v Cannes, kde rok co rok 20 filmů soutěží o cenu Zlaté palmy; součástí festivalu jsou však i jiné kategorie, například cena poroty. Zlatou palmu loni vyhrál film *Anora*, cenu poroty opět *Emilia Pérez*...

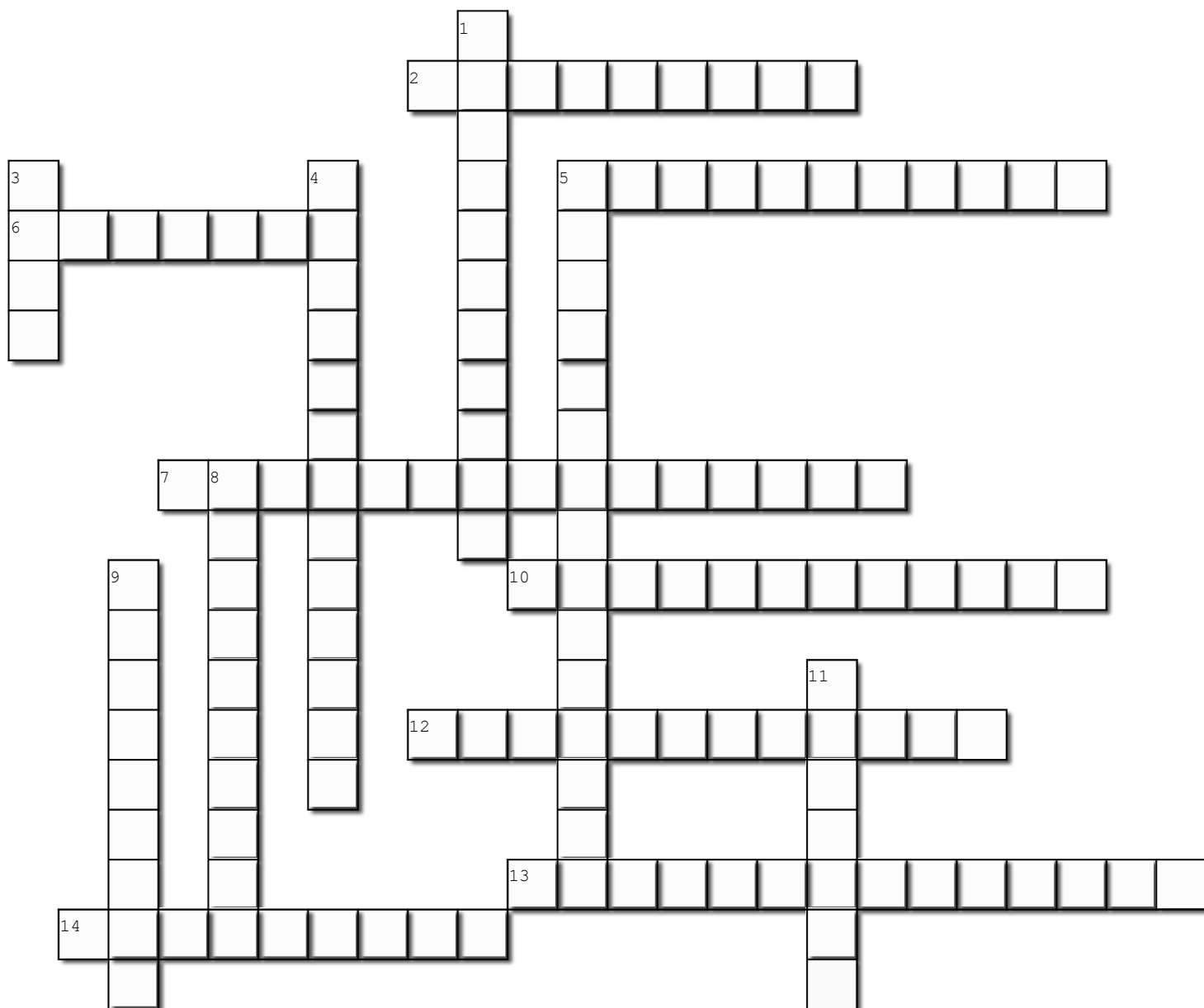
Co se týče Britů, jejich nejvýznamnější cenou je BAFTA (British Academy of Film and Television Arts), jejíž 78. ročník se konal 16. února. Jako nejlepší bylo oceněno britské drama Konkláve pojednávající o hypotetické volbě papeže.

Na závěr nesmíme opomenout Českého lva, naši nejslavnější kinematografickou cenu udělovanou Českou filmovou a televizní akademií. Vítězové si odnášejí křišťálovou sošku lva. Udílení cen za rok 2024 proběhne 8. března 2025 a mezi nominacemi vedou *Vlny*, *Amerikánka* a *Mord*.

To ale s českými cenami ještě nekončíme. Na Mezinárodním filmovém festivalu Karlovy Vary se mimo jiné předávají ceny Křišťálový glóbus (za rok 2024 *A Sudden Glimpse to Deeper Things*) nebo Zvláštní cena poroty (za rok 2024 – *Elskling*). 59. ročník festivalu se bude konat od 4. 7. do 12. 7. 2025.

Pro fanoušky alternativnějších filmů bych doporučila sledovat i Ceny české filmové kritiky. Jejich výbor se skládá z filmových kritiků a teoretiků, kteří se v roce 2011 odtrhli od Českého lva. Nejlepší film za rok 2024 vyhrála *Amerikánka*, v jiných kategoriích zvítězil třeba *Zahradníkův rok*, *Ještě nejsem, kým chci být* nebo *Rok vdovy*.

Tímto můj stručný přehled končí a já doufám, že aspoň vzdáleně tušíte, co si dnes večer pustíte k popcornu.

NAPŘÍČ

2. Český koprodukční film o slavném husitském vojevůdci
5. Americký thriller o projektu Manhattan
6. Historické drama o 16. prezidentovi USA
7. Americký sci-fi hororový seriál, jehož poslední páté série bychom se měli dočkat v tomto roce
10. Alegorický satirizující román George Orwella
12. Původem československý režisér, který má na svém kontě například film *Amadeus*
13. Slavný belgický detektiv z pera Agathy Christie
14. Hlavní antagonista v hororové sérii od Stephena Kinga

DOLŮ

1. Vynikající německý hudební skladatel, jehož dílem je kupříkladu hudba k filmu *Interstellar*
3. Český film Jiřího Mádla odehrávající se na pozadí událostí roku 1968
4. Fiktivní postava z filmové pentalogie George Lucase a Stevena Spielberga, často zpodobněn Harrisonem Fordem
5. První československý film, který získal Oscara
8. Americký režisér specializující se na animované hororové filmy
9. Filmová cena udělovaná Českou filmovou a televizní akademií
11. Dětský československý seriál, ve kterém se prolíná svět lidí a říše pohádek

Karamelový popcorn

Umíte si představit kino bez popcornu? Ačkoliv jeho historie sahá až do 4. století př. n. l., kdy si na něm pochutnávali Indiáni, do kin se dostal až (nebo už?) před 100 lety. Ke konci 19. století byl oblíbeným pouličním občerstvením pro svou cenovou dostupnost. Ovšem v počátcích kinematografie byla kina brána za honosná místa a jejich majitelé si zkrátka nepřáli tento laciný pokrm na svých luxusních kobercích. S nástupem hospodářské krize a během válečných událostí se tento trend změnil – provozovatelé kin lákali diváky na levné občerstvení s vidinou většího zisku. Dodnes platí, že popcornový byznys neodmyslitelně patří k filmovému průmyslu.

Připravte si tedy domácí karamelový popcorn, pohodlně se usadte a začtěte se s karamelovou chutí a charakteristickým křupnutím v puse do časopisu. Nerušené čtení a dobrou chuť přeje Johanka Kracíková, křup, křup, křup....:)

Má zdravější, skořicová varianta:

Až do bodu 4 postupujeme stejně, ale místo karamelu smícháme hotový máslový popcorn s čekankovým sirupem a skořicí (množství dle chuti) a máme hotovo! :)

Ingredience:

- 1 lžice másla (na popcorn)
- 1 lžice oleje
- 100 g kukuřičných zrn
- 1 lžice soli
- 200 g cukru krupice
- 100 ml vody
- 1 lžice másla (na karamel)

Postup přípravy:

1. V hrnci rozejdeme lžici másla s olejem. Chceme, aby máslo začalo bublat.
2. Poté přisypeme kukuřici a důkladně promícháme, aby se všechna zrna obalila v másle a oleji. Přiklopíme a necháme pukat.
3. Po chvíli s hrncem zatřese, abychom se ujistili, že všechna zrna již pukla. Jakmile již v hrnci neslyšíme praskání, můžeme odklopit a popcorn vysypat do větší misky.
4. Přidáme lžici soli a promícháme. Odstavíme stranou a připravíme si karamel.
5. Do hrnce nasypeme cukr a zalijeme vodou. Hrnec nahýbáme tak, aby voda pokryla cukr, a necháme rozpouštět.
6. Jakmile má směs zlatohnědou karamelovou barvu, vypneme a přimícháme lžici másla.
7. Takto připravený karamel nalijeme na popcorn, promícháme a poté vysypeme na plech vyložený pečicím papírem, rovnoměrně rozprostřeme a necháme pár minut vychladnout.
8. Popcorn následně pouze prsty rozdrobíme do mísy a máme hotovo.

Johanka Kracíková

Film jako volitelný předmět ve Francii

Francouzský školní systém se oproti tomu českému liší hned v několika věcech. Ten pravděpodobně nejvýznamnější rozdíl tkví ve volitelných předmětech. Tady máme volitelné semináře, které mají zajisté své výhody, nicméně je zajímavé zamyslet se nad tím, že bychom si vybrali předmět, respektive specializaci, která by trvala i více let (pokud pomineme hudební a výtvarné umění).

Jedním z těchto předmětů je i tzv. Cinéma Audiovisuel, což je v podstatě audiovizuální filmová věda. Pro přiblížení tohoto předmětu se mi poštěstilo udělat rozhovor s jedním ze studentů, který tento předmět navštěvuje. Pro potřeby časopisu byl tento rozhovor přeložen do češtiny.

Můžeš prosím čtenářům říct, jak se jmenuješ, a stručně vysvětlit, co jsou specializace (povinné volitelné předměty) a čím se konkrétně zabývá ta tvoje?

Jmenuju se Hélió a specializace jsou předměty, které si musíš vybrat na konci secondu (prváku v ČR). Jsou vždycky tři a v première (druháku v ČR) se každé věnuješ čtyři hodiny týdně. Rok potom ti jedna odpadá a těm dvěma zbývajícím se věnuješ šest hodin každý týden a pak z nich i maturuješ. Co se týče specializace „Cinéma“, v podstatě se učíš, jak dělat film. Jde nejen o psaní scénáře, zacházení s kamerou, ale i sestřihávání natočených materiálů. Taky se učíme různé techniky a slovní zásobu, kterou pak využijeme v praxi. A ještě se učíme o historii filmu jako takového a jaké žánry existují.

Proč sis vybral zrovna film jako specializaci?

Mám rád filmy a natáčení. Na základce jsem třeba dělal kameramana na plese, který jsme měli, a s kamarády taky občas točíme dokumenty z našeho všedního života. Taky čas od času edituju nějaké osobní materiály a učím se, jak to zdokonalovat.

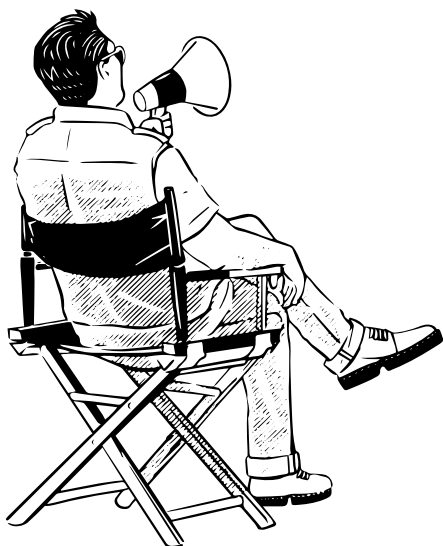
Je to spíš teorie nebo i praxe?

Je to hodně teorie, ale praxe si taky užijeme dost. Například jsme strávili týden na ostrově Porquerolles na jihu Francie, kde jsme asi od osmi ráno do zhruba deseti večer jenom točili.

Zkus nám o tomhle říct víc, jak v tomhle případě probíhá takový den natáčení?

Tak než jsme se dostali vůbec na ten ostrov, tak jsme si museli dát vybavení do takových vozíků, které jsme si zapřáhli za kola. Hádejte, kdo měl to štěstí jeden z nich táhnout... A jak jsem říkal, začínali jsme cca v osm ráno, kdy jsme si dali snídani a pak se buď pěšky nebo na kolech dopravili na místa, kde jsme natáčeli. Já jsem dělal kameramana a když jsem zrovna netočil,

tak jsem skoro celou dobu fotil. Do oběda jsme pracovali a hned po něm jsme se k práci opět vrátili. Pak jsme se na večer vrátili a po takových těch věcech jako hygiena nebo večere jsme asi do jedenácti v noci stříhali natočené materiály a takhle to probíhalo většinu týdne. Občas jsme museli hodně pracovat s časem, například když jsme točili scénu na lodi, která nebyla naše a muselo se to stihnout na jeden záběr.

Jaké jsou tvé nejoblíbenější filmy a tvůrci?

Moje úplně nejoblíbenější filmy jsou Forrest Gump, Hodný, Zlý a Ošklivý a Nespoutaný Django. Když už mluvíme o Djangovi, tak musím říct, že mám rád Tarantinovky obecně. Takže můj nejoblíbenější režisér by nejspíše byl právě Quentin Tarantino. Všechny jeho filmy jsou skvěle natočené a zeditované, hlavně přestřelky, to člověk prostě musí milovat.

Myslíš, že budeš film studovat i dál na vysoké škole?

To ještě nevím, ale strašně rád bych dělal videohry a to do jisté míry také vyžaduje nějaké kinematografické vědomosti. Taková Red Dead Redemption II je skvělý příklad toho, kde jsou cutscény (filmové sekvence) jasně inspirované klasickými westerny.

Když už mluvíš o své kariéře, myslíš, že se v tomto průmyslu nebo i třeba v médiích budeš pohybovat profesně?

Doufám v to, ale nevím jistě, poněvadž poslední dobou jsem začal uvažovat spíše o práci v odvětví informatiky. Ale pořád jsem ještě poměrně mladý a je dost velká šance, že se to změní.

Theo Dian

(Nejen) ženy se vrací z Parlamentu naštvanější, než když tam vstoupily

V roce 2021 zažila Česká republika největší nárůst žen, jež získaly mandát v Poslanecké sněmovně – bylo to rovných 25 %, a tedy 50 žen. Zprvu se ženy staly hnacím motorem liberalizace zatvrdlých pořádků, mezi které patří i dosti zastaralý jednací řád, což jsou pravidla interního fungování Poslanecké sněmovny.

Nynější podoba jednacího řádu umožňuje téměř neomezené obstrukce, které využívají hlavně opoziční strany ANO a SPD. V realitě se poté do rozpravy přihlásí až desítky poslanců, kteří mají právo se téměř po neomezenou dobu vyjadřovat k programu jednání (nejedná se tedy o samostatné projednávání návrhů zákonů). Jestliže chce vláda cokoli prosadit – něco zásadního – musí obstrukcím čelit dlouhé hodiny. Nejdelší jednání tak nutí poslance v Poslanecké sněmovně nocovat a stát tyto šarády (které bývají zbytečné) stojí několik milionů korun každý jednací den.

Skupina několika poslankyň (a poslanců) se rozhodla dále neobhajovat svůj mandát. I přes velkou finanční motivaci se do čela této pasivní rezistence postavily Marie Jílková (KDU-ČSL), Martina Ochodnická (TOP 09), Klára Kocmanová (Piráti), ale i předsedkyně Poslanecké sněmovny Markéta Pekarová Adamová (TOP 09). Hlavními důvody bývá zhoršené zdraví a naprostá neslučitelnost s osobním a rodinným životem. Odchod takto vysoce postavených žen z politiky si dle prognóz vybere svou daň na další participaci žen v politice.

Celkově však odchod žen z politiky poukazuje na mnohem hlubší problém, kterým je personální deficit na české politické scéně. Ti, kteří nemají dostatečné předpoklady, jako je např. dostatečná houževnatost či dostatečné zázemí výše zmíněné politické tlaky vydržet, se i přes osobní schopnost či ideály do politiky jednoduše nehrnou. Pokud se nějakým způsobem tento trend nezvrátí, čeká nás zřejmě gerontifikace po vzoru USA...

Marek Barbuš

SLAM POETRY: UMĚNÍ SLOVA A EMOCÍ

Pojďme si teď představit méně známou formu umění, která je ovšem mně velmi blízká a pomáhá mi lépe vyjadřovat samu sebe. Jde o slam poetry!

Slam poetry je moderní forma performativní poezie, která spojuje umění psaní a přednesu. Nezrodila se na akademické půdě, ale na ulici, v klubech a na otevřených jevištích, kde se slova stávají nástrojem důrazného sdělení i osobní výpovědi. Je to forma poezie, která je živá, syrová a emocionálně nabitá.

Historie a vznik

Slam poetry vznikla v 80. letech 20. století v USA. Průkopníkem tohoto stylu byl Marc Smith, který chtěl poezii oživit a přiblížit ji širšímu publiku. První slamová soutěž proběhla v Chicagu a rychle se rozšířila do dalších měst. Dnes je slam poetry celosvětově uznávanou formou umění, která se rozvíjí i v Česku.

Pravidla a specifika

Slam poetry nemá pevnou formu jako tradiční poezie. Důležité je sdělení a způsob jeho přednesu. Typické prvky slam poetry zahrnují:

- **Přímý kontakt s publikem** – slamer interaguje s diváky a snaží se je vtáhnout do svého příběhu.
- **Absence rekvizit a hudby** – slam poetry stojí pouze na síle hlasu, gest a obsahu.
- **Autentičnost** – slameři často čerpají z vlastních zkušeností, názorů a emocí.
- **Soutěžní prvek** – na slamových večerech diváci nebo porota hodnotí výkony a rozhodují o vítězi.

Slam poetry v Česku

Do České republiky se slam poetry dostala kolem roku 2003 a od té doby si vybudovala silnou komunitu. Každoročně se koná mistrovství České republiky ve slamu, kde se utkávají ti nejlepší performeři. Mezi známé české slammery patří Anatol Svahilec, Večerka či Tukan. Ovšem existují i možnosti pro začátečníky, kteří si to chtějí jen vyzkoušet. Takovou akcí je třeba Cross slam (toho jsem se sama zúčastnila) nebo Slamatéři.

Přijďte se seznámit s novou, méně známější, ale přesto úžasnou a naplňující formou umění. Nejen po Praze, ale i po celé České republice se tyto akce pravidelně konají!

Majda Kozlová

© Prestižní student 2025

Číslo dvacáté deváté

@prestiznistudent

Předej prosím časopis
někomu dalšímu.

